

En teenagers rejse som frivillig er blevet til en bæredygtig skole i Kenya

Under et ophold som frivillig i Mombasa, blev Sarah Lindvig Sørensen – og senere hendes familie – stærkt engageret i en skole og dennes leder, og det forhold varer ved.

JONAS KJÆRGAARD

Da jeg fik studenterhuen på, skulle jeg ud at realisere mig selv, ligesom alle andre, der kommer ud af gymnasiet. Men jeg gad ikke på den klassiske backpackertur. Jeg ville gerne et sted hen, hvor jeg kunne møde andre end turister.«

Sarah Lindvig Sørensen blev student i 2013, og som så mange andre nyklækkede studenter ville Sarah gerne ud at se noget af verden.

Hun tog kontakt til Mellempfolkeligt Samvirke og valgte at blive frivillig. Sarah Lindvig Sørensens mor og morfar har begge boet i Afrika, og morfaren arbejdede i Mombasa i en årrække, så det var et oplagt valg.

»Mit første indtryk var, at her var dejligt, og jeg følte mig velkommen. I Kenya betyder *karibu* velkommen, og det fik jeg råbt efter mig på gaden hele tiden,« fortæller Sarah Lindvig Sørensen, som er tilbage på besøg i Mombasa.

Tilbage i 2013 var Marvel Junior Academy en lille skole med børnehaveklasse i forstaden Kimbeni lidt uden for Mombasa. Skolen ligger stadig samme sted: for enden af en grusvej, som er hullet af vandpytter.

Da Sarah Lindvig Sørensen ankom til skolen, var der kun børn mellem tre og seks år. Skolen bestod af få lokaler med vinduer uden glas, så når det regnede, måtte børnene samle sig i den ene side af lokalet.

»Vi havde 60 børn på det tidspunkt. Det var en midlertidig bygning, der havde stået der i over 30 år. Og var den hverken rar at være i eller sikker.«

En overraskende frivillig

Som frivillig havde Sarah Lindvig Sørensen ikke nogen forpligtelser udover at hjælpe til med undervisningen. Men da hun så skolens tilstand, tilbød hun skolens leder, Victoria Msabu, at få sat ruder i vinduerne på skolen.

Victoria Msabu kunne næsten ikke tro sine ører. Hun fortæller:

»For mig lød det som en vittighed. Jeg så hende bare som endnu en frivillig. Jeg forventede ikke, at hun kunne gøre noget ved skolen. Men jeg kunne godt fornemme, at hun havde store planer. Så jeg sagde okay, hvad du end kan gøre, vil jeg være dig taknemmelig for.«

Victoria så mange frivillige komme og gå, normalt var de der bare i den aftalte tid, og så hørte hun aldrig fra dem igen. Så hun blev overrasket,

da Sarah Lindvig Sørensen kontaktede en ingeniør og fik et tilbud på at renovere bygningen.

»Jeg kan ikke lide, når ting ikke fungerer. Så at være på en arbejdsplads, hvor der ikke var ruder i vinduerne, gav ikke mening for mig,« fortæller Sarah Lindvig Sørensen.

Hurtigt blev det dog klart, at bygningen var for gammel til at renovere. Sarah forfulgte derfor en større plan, der involverede nedrivning af den gamle konstruktion og opførsel af en helt ny skolebygning.

Bygningsingeniøren lavede et tilbud på byggeriet, Sarah Lindvig Sørensens familie indvilgede i at støtte med midler til den nye skolebygning, og byggeriet kunne begynde.

Under Sarah Lindvig Sørensens forløb som frivillig, kom hendes far, Dan Sørensen, på besøg. Han blev overrasket over at se, hvor investeret hans datter var blevet i at få skolen renoveret. Dan Sørensen er også i Kenya lige nu, og han viser med stor ivrighed rundt på Marvel Junior Academy.

»Da jeg kom hened, var byggeriet allerede gået i gang. Det var imponerende at se min 19-årige datter diskutere bygningsdesign og konstruktion med Victoria og bygningsingeniøren,« fortæller han.

Dan Sørensen er selv ingeniør, så han forstod planerne med byggeriet, der skulle udføres i etaper, så familien kunne samle pengene ind løbende.

Østafrikansk succeshistorie

Dan Sørensen fortsætter sin rundvisning på skolen. I klasselokalerne er børnene nysgerrige og generte, når vi hvide mennesker stiller os op foran tavlen. Efter instruktion fra lærerne klapper eleverne i hænderne og synger velkomstsang: »Welcome, welcome our visitors.«

Undervisningen fortsætter, mens vi bliver vist rundt på skolen, men alle elevernes hoveder drejer sig, når vi går forbi vinduerne. Overalt på skolen er der eksempler på familiens hjælp til skolen. De nye vandtanke, håndvaske til eleverne, computere til lærerne og billeder af safariture, som skolen har været på.

Afrikanske lande har i mange år haltet bagefter, når det kommer til læsefærdigheder. På kontinentet er gennemsnittet af befolkningerne, som kan læse og skrive, omkring 70 pct.

FAKTA OM KENYA

Befolkning: 55 millioner indbyggere

Areal: 580,367 km²

Nationalsprog: Swahili

Religion: 90 pct. kristne og 10 pct. muslimer

Landet blev en selvstændig republik i 1964.

Marvel Junior Academy er en privatskole, men i Kenya besluttede man i 2003 generelt at satse stort på folkelig uddannelse, og derfor gjorde man offentlige skoler op til gymnasieniveau gratis for alle. Det havde en enorm effekt, og i dag kan 85 pct. af befolkningen læse og skrive, altså langt over gennemsnittet.

I 2017, blev Kenyas uddannelsessystem vurderet til at være det bedste i Afrika, ifølge Verdens Økonomiske Forum.

I forhold til økonomisk udvikling og politisk stabilitet, er Kenya en succeshistorie sammenlignet med andre lande i regionen. Men i 2007 oplevede man stor civil uro omkring præsidentvalget, som resulterede i mere end 1200 dødsfald, og over 300.000 mennesker blev fordrevet.

»Børnene har en hel uge fri rundt om valget, fordi der tidligere har været uro omkring valg i Kenya. Jeg siger også til mine elever, at de skal blive hjemme, indtil valget er overstået. Vi har før set tragedier, så det er ikke noget vi tager let på,« siger skoleleder Victoria Msabu om det da forestående valg i august [Valget er afholdt og foregik relativt roligt, og skønt den nyvalgte præsident, William Ruto, blev beskyldt for svindel, undgik man de store blodsudgydelser, red.]

Foreningen Buukenya

Da Dan Sørensen kom hjem fra Kenya, begyndte han at ansøge om fondsmidler til at videreføre byggeriet på Marvel Junior Academy. Det blev dog hurtigt klart, at skat ville tage en stor del, hvis pengene blev tildelt en privatperson.

I 2014 oprettede han foreningen Buukenya (Børns Udvikling og Uddannelse i Kenya). Målet med foreningen er ifølge formålsparagraffen »at bedre børns vilkår i Kenya ved på økonomisk og anden vis at støtte lokale ildsjæle i deres arbejde for at bedre de sociale strukturer i deres nærområde«.

Siden da har familien Sørensen regelmæssigt støttet skolen med midler til nødvendige undervisningsmaterialer og renovationer af de eksisterende bygninger.

»Vi redder jo ikke Kenya, og vi redder ikke Mombasa, og vi redder ikke Kimbeni. Vi redder faktisk ikke nogen. Men vi sørger for, at de børn, som går på Marvel, får en rigtig god skolegang.

Marvel Junior Academy i Kimbeni nord for Mombasa har 280 elever og 20 ansatte. Fotos: Thomas Linder Thomsen

Victoria Msabu ejer og leder Marvel Junior Academy. Foto: Thomas Linder Thomsen

Dan Sørensen er formand i foreningen BUUKenya, der blev stiftet i 2014. Her ses han sammen skolens daglige ledelse.

I dag kan 85 pct. af befolkningen i Kenya læse og skrive.

Vi har altid følt, at de midler, vi sender herved, bliver brugt godt. De bliver anvendt til de formål, vi har aftalt.

Dan Sørensen,
formand i foreningen BUUKenya

► Det kan så have en gavnlig effekt på lang sigt,« siger Dan Sørensen ydmygt om Buukenyas indsats.

I 2017, efter tre års arbejde med indsamling af fondsmidler, stod den nye treetagers skolebygning klar. Marvel Junior Academy gik fra at være en skole med 60 elever, til nu 280 elever og 20 ansatte.

Skoleleder Victoria Msabu blev rørt over den store indsats og de mange penge, familien brugte på byggeriet. Hun tilbød dem at blive medejere af skolen, men det blev kategorisk afvist.

»Det handlede jo aldrig om penge,« siger Sarah Lindvig Sørensen.

Victoria Msabu fortæller, at hendes egen reaktion på at se den færdige skolebygning var dyb taknemmelighed.

»De gjorde mine drømme til virkelighed. Med alt det som Buukenya har gjort for os, er det muligt for skolen at klare sig godt i fremtiden. Jeg kan ikke sige præcist, hvornår vi bliver selvkerende, men det er muligt inden for den nærmeste fremtid.«

En ny kenyansk mor

Det har ikke altid været nemt. Det langsomme bureaukrati og udfordringer med korrupsion har til tider gjort det svært at sende hjælp til Kenya. Men for Dan Sørensen er det stadig besværet værd.

»Det giver mig en stolt følelse i kroppen, specielt når jeg kommer til Kenya og besøger skolen. Det er fantastisk at se den udvikling, der har været på skolen. Vi har altid følt, at de midler, vi sender herved, bliver brugt godt. De bliver anvendt til de formål, vi har aftalt.«

Vores familie fra Danmark, bliver der kærligt sagt, når Victoria Msabu skal beskrive sit forhold til familien Sørensen, som stadig jævnligt kommer på besøg eller holder kontakten over telefon. Hun ser altid frem til deres besøg.

»Hele familien er blevet en del af min familie. Min mor kalder Dan for sin søn. Hun ser altid frem til, at de kommer på besøg, og hun bliver ked af det, når de rejser igen. Hun ved, hvor meget de har gjort for Marvel, og det betyder meget for hele familien. Jeg holder rigtig meget af dem.« På få år er skolen gået fra et par faldefærdige bygninger, til en moderne skole med næsten 300 elever og et lokale til computerundervisning.

»Det er helt vildt, hvor langt Victoria er nået med vores begrænsede støtte. Hun er en ildsjæl, som virkelig brænder for det, hun laver. Det er også derfor vi har samarbejdet med hende så længe,« fortæller Dan Sørensen.

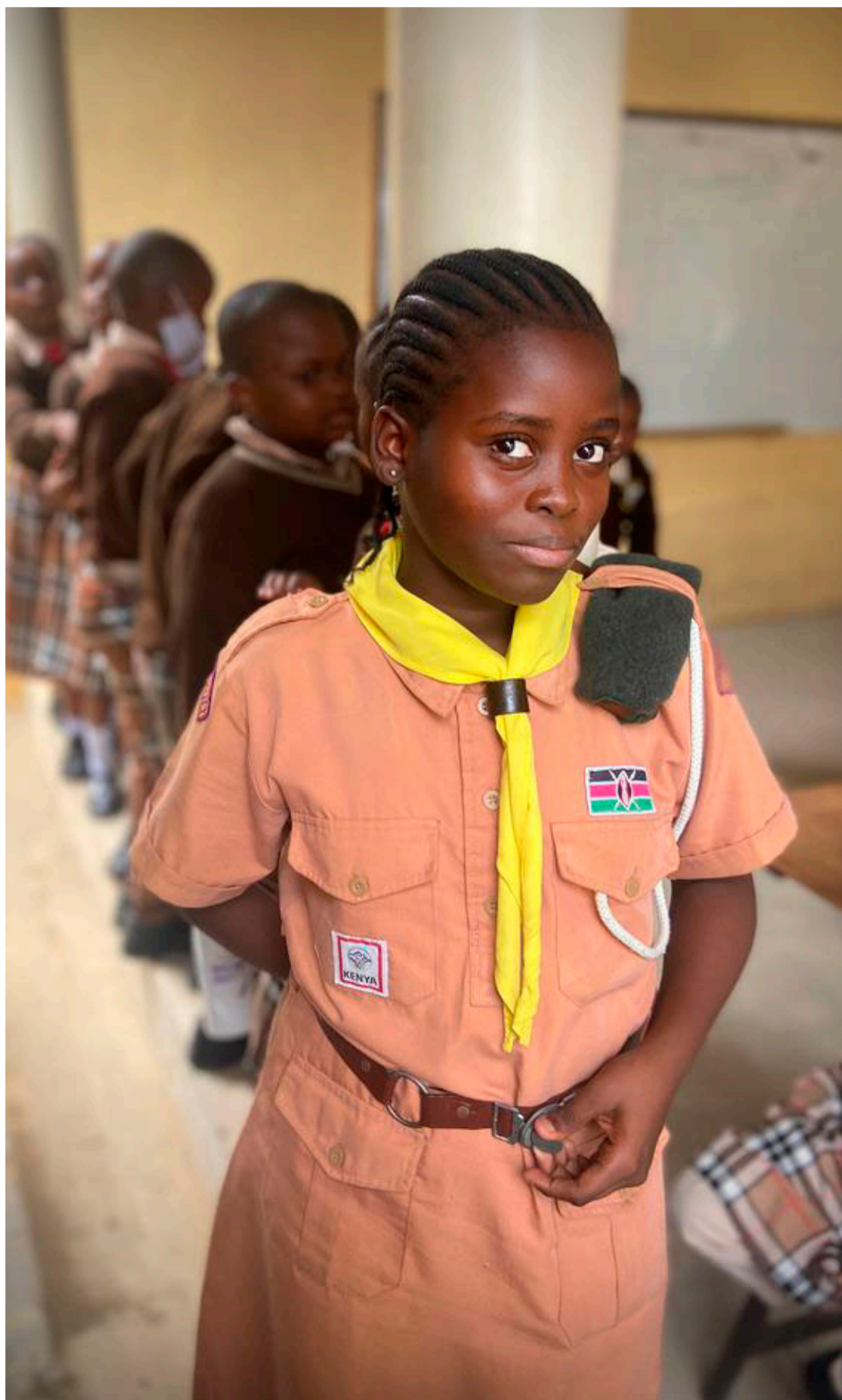
Victoria Msabu er Buukenya taknemmelig for alt, hvad der er gjort for skolen. Hun forventer ikke mere hjælp, men håber at kunne bevare venskabet til familien Sørensen.

»Jeg kan godt spørge om hjælp, hvis det er for at hjælpe en anden, men jeg kan ikke lide at spørge efter ting til skolen. Sådan er min karakter bare. Med det liv, som jeg har nu, hvor skolen klarer sig så godt, og børnene trives, føles det uretfærdigt at bede om mere,« siger Victoria Msabu.

Under rundvisningen udpeger Dan selv ting, som skal repareres eller forbedres. Victoria foreslår ikke selv noget, men siger hver gang: »Hvis det kan lade sig gøre.« Selv om skolen fungerer fint, er der stadig mange ting at arbejde videre med. ■

Sarah Lindvig Sørensen kom til Kenya som frivillig i 2013. Foto: Privat

Spejderbevægelsen har altid haft stor udbredelse i Kenya – også på Marvel Junior Academy. Foto: Thomas Linder Thomsen